

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/151/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3714203845
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3714203845.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobkyne: Q., právne zastúpenej B., proti žalovaným: 1/ Q. 2/ M. 3/ E., o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 5. septembra 2019, č.k. 3C/81/2014-378, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti, ktorou rozhodol o náhrade trov konania medzi stranami sporu (výrok III.) **m e n í t a k**, že žalobkyňa **m á** nárok na náhradu trov konania vzniknutých jej z titulu ňou zložených a spotrebovaných záloh na znalecké dokazovanie v tomto konaní a to voči žalovanej 1/ v rozsahu 25,02% zo sumy zložených a spotrebovaných záloh, voči žalovanej 2/ v rozsahu 5,01% zo sumy zložených a spotrebovaných záloh a voči žalovanej 3/ v rozsahu 34,16% zo sumy zložených a spotrebovaných záloh na znalecké dokazovanie v tomto konaní.

Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania voči žalovaným 1/, 2/, 3/ **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zrušil podielové spoluvlastníctvo strán sporu k nehnuteľnosti zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, vedenom na Okresnom úrade O. K., katastrálny odbor, pre okres O. K., obec O. - V., katastrálne územie O. - V., a to parcele registra „E“, parcelné číslo XXX/X - trvalý trávny porast o výmere 2178 m² a výrokom II. toto vyporiadal tak, že

- do výlučného vlastníctva žalobkyne Q. E., nar. XX.XX.XXXX, rodné číslo: XXXXXX/XXXX, bytom O. - V. XXX, prikázal novovytvorenú parcelu registra „C“, parcelné číslo XXXX/X - záhrada o výmere 780 m², vytvorenú na základe geometrického plánu č. XC/XX/XXXX-XX/XXXX vyhotoveného T.. B. O. dňa 02.06.2019, úradne overeného dňa 03.07.2019,

- do výlučného vlastníctva žalovanej Q. O., nar. XX.XX.XXXX, rodné číslo: XXXXXX/XXXX, bytom O. K., P. XXXX/XX-XX, prikázal novovytvorenú parcelu registra „C“, parcelné číslo XXXX/X - zastavaná plocha o výmere 545 m², vytvorenú na základe geometrického plánu č. XC/XX/XXXX-XX/XXXX vyhotoveného T.. B. O. dňa 02.06.2019, úradne overeného dňa 03.07.2019,

- do výlučného vlastníctva žalovanej M. K., nar. XX.XX.XXXX, rodné číslo: XXXXXX/XXX, bytom M. - P. X, prikázal novovytvorenú parcelu registra „C“, parcelné číslo XXXX/X - zastavaná plocha o výmere 109 m², vytvorenú na základe geometrického plánu č. XC/XX/XXXX-XX/XXXX vyhotoveného T.. B. O. dňa 02.06.2019, úradne overeného dňa 03.07.2019,

- do výlučného vlastníctva žalovanej E. C., nar. XX.XX.XXXX, rodné číslo: XXXXXX/XXXX, bytom O. - V. XX, prikazuje novovytvorenú parcelu registra „C“, parcelné číslo XXXX/X - zastavaná plocha o výmere 744 m², vytvorenú na základe geometrického plánu č. XC/XX/XXXX-XX/XXXX vyhotoveného T.. B. O. dňa 02.06.2019, úradne overeného dňa 03.07.2019.

Výrokom III. rozhodol o trovách konania medzi stranami sporu tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Výrokom IV. rozhodol, že štát má nárok na náhradu trov konania v súvislosti s vyplateným znalečným voči žalobkyni v rozsahu 35,81%, voči žalovanej Q. O. v rozsahu 25,02%, voči žalovanej M. K. v rozsahu 5,01% a voči žalovanej E. C. v rozsahu 34,16%, ktorú náhradu trov konania sú strany sporu povinné zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, ktoré po právoplatnosti rozsudku vydá vyšší súdny úradník.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že pôvodný žalobca B. E. sa podanou žalobou domáhal zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva k parc. reg. E č. XXX/X v k.ú. O. - V., ktorú žiadal vyporiadať reálnym rozdelením. Keďže v priebehu konania došlo k prevodu spoluvlastníckeho podielu právneho predchodcu žalobkyne na žalobkyňu, súd v zmysle § 80 CSP rozhodol uznesením č. k. 3C/81/2014-186 zo dňa 18.11.2016 tak, že pripustil, aby do konania na miesto B. E. vstúpila Q. E. - žalobkyňa. Uznesením súdu č. k. 3C/81/2014-248 zo dňa 19.10.2017 súd tiež pripustil, aby do konania pristúpila na strane žalovaných E. C. ako žalovaná 3/. V priebehu konania bol T.. O. vypracovaný geometrický plán č. XC/XX/XXXX-XX/XXXX zo dňa 02.06.2019 na účely zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva, pričom s týmto geometrickým plánom súhlasili všetky strany sporu a žiadali rozhodnúť v zmysle geometrického plánu T.. O. s tým, že žalobkyňa žiadala o trovách rozhodnúť tak, že by si strany sporu rozdelili trovy dokazovania či už podľa výšky podielov, alebo rovnomerne. Žalované M. K. a Q. O. nesúhlasili s platením trov, so žalobou od začiatku súhlasili, svoj podiel chceli vyčleniť. Žalovaná C. uviedla v písomnom stanovisku, že nesúhlasí so spolupodielaním sa na súdnych trovách, nakoľko spor nevyvolala a od začiatku bola za to, aby sa spor ukončil v čo najkratšom čase.

3. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil z výpisu z LV č. XXXX, k. ú. O. - V. zo dňa 04.09.2019, že na uvedenom liste vlastníctva je evidovaná parcela registra „E“ - parc. č. XXX/X - trvalý trávny porast o výmere 2178 m² s tým, že v časti B: sú ako vlastníci danej parcely evidovaní žalobkyňa v podiele 43/120-in, žalovaná Q. O. v podiele 1/4-ina, žalovaná M. K. v podiele 1/20-ina a žalovaná E. C. v podiele 41/120-in. Pozemok je umiestnený v zastavanom území obce. Z geometrického plánu T.. B. O. č. XC/XX/XXXX-XX/XXXX zo dňa 02.06.2019 úradne overeného dňa 03.07.2019 mal súd za preukázané, že menovaný znalec rozdelil parcelu KNE XXX/X, k. ú. O. - V. podľa podielov jednotlivých spoluvlastníkov a to tak, že vytvoril nové KNC parcely - parc. č. XXXX/X o výmere 545 m², parc. č. XXXX/X o výmere 109 m², parc. č. XXXX/X o výmere 780 m² a parc. č. XXXX/X o výmere 744 m². Medzi stranami sporu bolo nesporné rozdelenie nehnuteľnosti tak, že do vlastníctva žalobkyne by súd prikázal novovzniknutú parcelu č. XXXX/X, žalovanej E. C. novovzniknutú parcelu č. XXXX/X, žalovanej M. K. parcelu č. XXXX/X a žalovanej Q. O. parcelu č. XXXX/X. Za aplikácie ust. § 142 ods. 1 Obč. zákonníka na zistený skutkový stav posúdil súd prvej inštancie žalobu ako dôvodnú a za súhlasu strán zrušil podielové spoluvlastníctvo k danej nehnuteľnosti a každému z podielových spoluvlastníkov prikázal do jeho výlučného vlastníctva novovytvorenú parcelu podľa výšky jeho spoluvlastníckeho podielu. Súd o trovách konania medzi stranami sporu rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP. S odkazom na ustálenú judikatúru dôvodil, že ak podielový spoluvlastník dosiahol v súdnom konaní zrušenie podielového spoluvlastníctva autoritatívnym rozhodnutím súdu s presne takým spôsobom vyporiadania, na akom sa márne pokúšal s druhým spoluvlastníkom dohodnúť, a aký následne navrhol v súdnom konaní, bol v súdnom konaní v plnom rozsahu úspešný (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4MCdo 10/2012 zo dňa 26.07.2012). V súdnom prípade je zrejmé, že k podaniu žaloby viedol právneho predchodcu žalobkyne podľa jeho vyjadrenia výlučne odmietavý postoj pôvodne žalovaného A. (a ako sa neskôr v konaní ukázalo, bol tejto postoj A. opodstatnený) s tým, že ostatní podieloví spoluvlastníci boli do konania „pojatí“ len formálne, keďže s jeho návrhom súhlasili. Žalované 1/, 2/ a 3/, resp. právna predchodkyňa žalovanej 3/ nielenže nezavinili vznik sporu, ale právny predchodca žalobkyne v rámci žaloby navrhoval iný spôsob vyporiadania podielového spoluvlastníctva, keď žiadal, aby súd prikázal novovytvorenú parcelu v rozsahu jeho podielu v prospech neho a zvyšok aby súd prikázal do podielového spoluvlastníctva ostatných podielových spoluvlastníkov, súd však v konečnom dôsledku rozhodol inak, ako bolo navrhované. Žalobkyňa síce nadobudla do svojho výlučného vlastníctva parcelu v mieste, ako pôvodne navrhovala (v tomto mala úspech), každá zo žalovaných sa však stala výlučnou vlastníčkou parcely podľa výšky svojho podielu, a teda nebolo rozhodnuté v pôvodne navrhovanom smere, že by žalované 1/-3/ nadobudli zvyšok nehnuteľnosti do podielového spoluvlastníctva. Nemožno teda konštatovať, že žalobkyňa mala v konaní úspech v plnom rozsahu, preto súd o trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá na ich náhradu právo. Pokiaľ ide o trovy vzniknuté štátu, z obsahu spisu je zrejmé, že časť trov znaleckého dokazovania bola

vyplatená zo štátnych prostriedkov, preto súd rozhodol o tom, že štát má nárok na náhradu trov konania v súvislosti s vyplateným znalečným v rozsahu 100%, a to voči žalobkyni v rozsahu 35,81% (žalobkyňa nadobudla z nehnuteľnosti o výmere 2178 m² parcelu o výmere 780 m², t. j. v percentuálnom vyjadrení 35,81%), voči žalovanej Q. O. v rozsahu 25,02% (žalovaná nadobudla z nehnuteľnosti o výmere 2178 m² parcelu o výmere 545 m², t. j. v percentuálnom vyjadrení 25,02%), voči žalovanej M. K. v rozsahu 5,01% (žalovaná nadobudla z nehnuteľnosti o výmere 2178 m² parcelu o výmere 109 m², t. j. v percentuálnom vyjadrení 5,01%), a voči žalovanej E. C. v rozsahu 34,16% (žalovaná nadobudla z nehnuteľnosti o výmere 2178 m² parcelu o výmere 744 m², t. j. v percentuálnom vyjadrení 34,16%), podľa čl. 4 ods. 2 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP s tým, že o konkrétnej výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

4. Rozsudok súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadla žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu, smerujúc svoje odvolanie proti výroku identifikovaného rozhodnutia, ktorým bolo rozhodnuté o náhrade trov konania medzi stranami sporu (výrok III.), ktorý navrhovala odvolaciemu súdu zmeniť tak, že žalovaná 1/ bude povinná nahradiť jej zložené trovy na znalecké dokazovanie v rozsahu 25,02%, žalovaná 2/ v rozsahu 5,01% a žalovaná 3/ v rozsahu 34,16%, čo predstavuje ich podiel získanej výmery na vyporiadavanej nehnuteľnosti (v ktorom pomere boli účastníci zaviazaní aj nahradiť trovy konania štátu spotrebované pri znaleckom dokazovaní, ktoré presahovali žalobkyňou zložené zálohy), pričom uviedla, že z jej strany bolo celkovo zložených na zálohách 1.000,- eur. Uviedla, že proti žalovaným si neuplatňovala ani neuplatňuje iné sporové trovy, teda ani trovy právneho zastúpenia, ale podľa výšky podielu si uplatňuje len náhradu trov konania na znalecké dokazovanie z dôvodu potreby vyhotovenia geometrického plánu ako podkladu pre reálne rozdelenie nehnuteľností, teda spôsobom ako bolo rozhodnuté aj o náhrade trov konania štátu. Súdom prvej inštancie prijaté rozhodnutie o náhrade trov konania nie je voči nej spravodlivé, keďže geometrický plán bol potrebný, žalované sa na týchto trovách podľa jej názoru musia podieľať a nie je dôvod, aby tieto znášala výlučne ona sama, keďže ich vynaloženie bolo rovnako potrebné pre všetky zúčastnené strany. Takto na zálohe zložila dňa 09.06.2014 sumu 500,- eur a dňa 04.11.2016 sumu 500,- eur.

5. Žalované 1/, 2/, 3/ nevyužili svoje právo písomne sa vyjadriť k podanému odvolaniu.

6. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie podala v zákonnej lehote strana v spore, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie v jeho odvolaním dotknutých častiach vydané podľa § 359 CSP a § 262 CSP, že spíňa popri všeobecných náležitostiach v rozsahu § 127 ods. 1 CSP aj náležitosti podľa § 363 CSP s uvedením dôvodov odvolania vo veci samej, vykonal preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania.

7. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné vo výroku, ktorým bolo rozhodnuté o trovách konania medzi stranami sporu (výrok III.) za použitia § 388 CSP zmeniť, nakoľko v tejto časti neboli splnené podmienky pre jeho potvrdenie ani zrušenie. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP (a contrario), keďže v danej veci nebolo potrebné zopakovať, alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem. Rozsudok súdu prvej inštancie v jeho zostávajúcich častiach (výroky I. II. a IV.) nepreskúmal, keďže tieto suspenzívnym účinkom odvolania dotknuté neboli.

8. Súd prvej inštancie svojim rozhodnutím zrušil a vyporiadal podielové spoluvlastníctvo účastníkov k identifikovanej nehnuteľnosti reálnou deľbou a o trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo vzhľadom na okolnosti sporu, keďže žalované vznik sporu nezapríčinili a súd v konečnom dôsledku podielové spoluvlastníctvo vyporiadal inak, ako žiadal právny predchodca žalobkyne, či samotná žalobkyňa.

9. Žalobkyňa súhlasila s tým, aby si trovy, ktoré stranám vznikli znášali každá sama, avšak s výnimkou trov, ktoré jej vznikli z titulu ňou zložených a v konaní spotrebovaných záloh na znalecké dokazovanie, ktoré trovy boli použité v prospech všetkých zúčastnených a na ktorých by sa podľa jej názoru spravodlivo mali podieľať všetci účastníci pomerom, akým do výlučného vlastníctva získali podiel na spoločnej vyporiadavanej nehnuteľnosti, akým súd prvej inštancie tiež zaviazal podieľať sa všetkých účastníkov na trovách vzniknutých štátu.

10. Preskúmaním rozhodujúcich skutočností odvolací súd dospel k záveru o dôvodnosti podaného odvolania.

11. Rozhodovanie o náhrade trov konania tvorí integrálnu súčasť súdneho konania. V sporovom konaní sa pri rozhodovaní o náhrade trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu § 255 ods. 1 CSP t. j. strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov konania proti neúspešnej strane. Ak mala strana úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania (§ 255 ods. 2 CSP). V spore o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva, sa pri rozhodovaní o náhrade trov konania vychádzajúc zo súdnej praxe zastáva názor, že ak podielový spoluvlastník dosiahol v súdnom konaní zrušenie podielového spoluvlastníctva autoritatívnym rozhodnutím súdu s presne takým spôsobom vyporiadania, na akom sa márne pokúšal s druhými spoluvlastníkmi dohodnúť a aký následne navrhol v súdnom konaní, bol v súdnom konaní v plnom rozsahu úspešný.

12. V konkrétnostiach posudzovanej veci pravdou je, že samotný právny predchodca žalobkyne uvádzal, že k podaniu žaloby ho viedol výlučne odmietavý postoj pôvodne žalovaného A. s tým, že zostávajúci podieloví spoluvlastníci s jeho návrhom na zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva súhlasili. Právny predchodca žalobkyne ako i samotná žalobkyňa v rámci žaloby navrhovali taký spôsob vyporiadania podielového spoluvlastníctva, že žiadali reálne vyčleniť na nich pripadajúci podiel vo vyporiadavanej parcele, z tohto vytvoriť novú parcelu, prikázať ju do ich výlučného vlastníctva s tým, že zvyšná časť parcely zostane v podielovom spoluvlastníctve ostatných spoluvlastníkov, čo v princípe znamená v prospech nich reálnu deľbu. Nebolo sporným, že strany s týmto navrhovaným spôsobom vyporiadania s výnimkou v tom čase ešte účastného A. súhlasili a že dôvodom vedenia sporu bol práve vtedajší postoj A.. Faktom však tiež je, že súd prvej inštancie posúdením veci v konečnom dôsledku a za súčasného súhlasu všetkých účastníkov (už bez účasti A.) rozhodol tak, že prostredníctvom reálnej deľby boli komplexne vysporiadané všetky podiely na dotknutej nehnuteľnosti, teda každému podielovému spoluvlastníkovi pripadla do výlučného vlastníctva novovytvorená parcela geometrickým plánom T.. O. v rozsahu ich podielu.

13. Aktuálny procesný predpis neupravuje výslovne úspech sporových strán vo vzťahu k rozhodovaniu o trovách konania v situácii, pokiaľ vo veci bolo o nároku rozhodnuté na základe úvahy súdu alebo znaleckého dokazovania a táto problematika nie je upravená ani v žiadnom inom procesnom predpise alebo inom zákone, z ktorého dôvodu bolo potrebné o odvolaní žalobkyne rozhodnúť s prihliadnutím na princíp všeobecnej spravodlivosti, teda spravodlivého usporiadania vzťahov medzi účastníkmi, ktorým by malo byť ovládané každé súdne konanie, za súčasného zohľadnenia doterajšej rozhodovacej činnosti v obdobných veciach. Pravdou síce je, že súd prvej inštancie prísne formálne síce svojím rozhodnutím v plnom rozsahu nekopíruje žalobkyňou navrhované vyporiadanie spoločnej nehnuteľnosti, avšak čo do spôsobu, keďže žalobkyňa požadovala čiastočnú reálnu deľbu, teda vyčlenenie jej podielu na dotknutej nehnuteľnosti a vytvorenie z nej novej parcely pripadajúcej do jej vlastníctva, s čím žalovaní aj mimosúdne zjavne súhlasili, keď dôvodom podania žaloby nebol ich návrh na odlišný spôsob vyporiadania spoluvlastníctva, ale postoj vtedy ešte účastného A. o trovách ktorého sa však už v tomto štádiu konania nerozhoduje, malo postavenie žalobkyne vo vzťahu k predmetu konania ako sporovej strany charakter v princípe úspešnej účastníčky konania, pretože sa súdnou cestou domohla zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva formou reálnej deľby, ktorú v princípe aj v prospech seba požadovala. To, že v konečnom dôsledku došlo ku komplexnej reálnej deľbe (rozumej, že boli reálne vyčlenené aj zostávajúce podiely v prospech všetkých podielových spoluvlastníkov) bolo v dôsledku úvahy súdu majúcej pôvod v konaní vypracovanom geometrickom pláne znalca a tiež, čo je nemenej významné, za súčasného zmeneného postoja všetkých zúčastnených subjektov v priebehu konania, keď namiesto pôvodne požadovanej varianty sa zhodli všetci na komplexnej reálnej deľbe. To, že žalované v princípe nezavinili vznik tohto sporu, keďže so zrušením a vyporiadaním podielového spoluvlastníctva pôvodne v podobe požadovanej právny predchodcom žalobkyne súhlasili, síce znamená, že by nebolo vo vzťahu k nim spravodlivé, aby znášali trovy konania, ktoré vznikli žalobkyňi v súvislosti s vedením tohto sporu majúcej pôvod príkladmo v trovách jej právneho zastúpenia, avšak na strane druhej by nebolo spravodlivým, aby žalobkyňa samotná znášala trovy, ktoré jej vznikli titulom ňou zložených a v priebehu konania spotrebovaných záloh, ktoré boli použité na vyplatenie odmeny znalcovi geodetovi, keďže bez ohľadu na to, že geometrický plán a s ním súvisiace výdavky a odmena znalca boli týmito zálohami čiastočne pokryté, tieto by boli vznikli nevyhnutne aj bez toho, aby bolo

vedené súdne konanie, pretože bez jeho vypracovania by napriek súhlasu žalovaných s mimosúdnym vypořádáním podielového spoluvlastníctva reálnou deľbou, nebolo toto možné tak, aby bola prípadná dohoda spôsobilá k zápisu do katastra nehnuteľností s následkom nadobudnutia jej účinkov. V tomto konaní sa na komplexnej reálnej deľbe zhodli všetky subjekty, pričom jej základným predpokladom bolo vypracovanie geometrického plánu za účelom rozčlenenia vypořádavanej nehnuteľnosti na novovytvorené parcely, k čomu aj došlo, takže tieto trovy boli nevyhnutné a účelne vynaložené na prospech a v záujme všetkých účastníkov sporu, a teda v princípe rovnakým podľa názoru odvolacieho súdu spravodlivým pomerom ako v prípade trov, ktoré vznikli štátu a na ktorých náhradu súd prvej inštancie zaviazal všetky subjekty sporu, teda tak stranu žalobkyne, ako aj stranu žalovaných (v rozsahu, v akom nadobudli podiel na vypořádanej nehnuteľnosti), je jediným možným spravodlivým riešením aj vo vzťahu k nim, aby sa na náhrade týchto žalované v identickom rozsahu, teda tak, ako to požadovala samotná žalobkyňa v odvolaní, vo vzťahu k nej podieľali. Takto dôvodne podľa názoru odvolacieho súdu má žalobkyňa nárok voči žalovanej 1/, aby sa táto podieľala na trovách vzniknutých jej z titulu zložených a spotrebovaných záloh na znalecké dokazovanie v rozsahu 25,02% (nadobudla parcelu o výmere 545 m², čo je v percentuálnom vyjadrení 25,02%), žalovaná 2/ 5,01%, keďže nadobudla z nehnuteľnosti výmeru 109 m², čo je v percentuálnom vyjadrení 5,01% z celkovej výmery) a žalovaná 3/ v rozsahu 34,16% (keďže nadobudla z nehnuteľnosti parcelu o výmere 744 m², čo zodpovedá tomuto percentuálnemu vyjadreniu). Samotná žalobkyňa tak bude znášať náklady v spojitosti so zloženými a spotrebovanými zálohami v rozsahu 35,81%, čo predstavuje jej podiel z nehnuteľnosti, keďže nadobudla parcelu o výmere 780 m².

14. S cieľom dosiahnuť spravodlivé usporiadanie vzťahov medzi účastníkmi, preto odvolací súd v tomto rozsahu má za to, že žalobkyňi dôvodne a spravodlivo prináleží nárok na náhradu z tohto titulu vzniknutých trov konania a vo zvyšku trov, ktoré stranám v konaní vznikli, si tieto budú znášať každá samostatne.

15. Na základe uvedených dôvodov, odvolací súd podľa § 388 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti o trovách konania medzi stranami sporu (vo výroku III.) zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, keďže neboli splnené zákonné podmienky pre jeho potvrdenie, ani zrušenie.

16. O výške náhrady trov konania žalobkyne vzniknutých z titulu zložených a spotrebovaných záloh v konaní, rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

17. Vychádzajúc z toho, že v odvolacom konaní bola v plnom rozsahu úspešná žalobkyňa, ktorá však náhradu trov odvolacieho konania nepožadovala, odvolací súd o trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že žalobkyňi ich náhradu nepriznal (§ 262 ods. 1, § 255 ods. 1, § 396 ods. 1 CSP).

18. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).